

4 november 2022 kl 04:00

Debatt

15 antidiskrimineringsbyråer: Regeringen undergräver rättssäkerheten

När regeringspolitiska förslag och överenskommelser underminerar de mänskliga rättigheterna och den svenska rättssäkerheten höjer vi enat våra röster ännu högre och vänder oss till regeringen och betonar att de inte är förenliga med en rättsstat, skriver företrädare för 15 lokala diskrimineringsbyråer.

Regeringens förslag står i strid med rättssäkerheten, skriver debattörerna. Foto: Fredrik Sandberg/TT

15 lokala antidiskrimineringsbyråer

Se undertecknarna i rutan nedan

Detta är en opinionsartikel som speglar skribentens åsikter.

Samtliga debattörer

Nora Emanuelsson

verksamhetsledare Antidiskrimineringsbyrån Fyrbodal

Aws Al-Kohaili

jurist och verksamhetsutvecklare Antidiskrimineringsbyrån Norra Skåne

Annika Heikkinen

verksamhetsledare Antidiskrimineringsbyrån Stockholm Norr

Maria Refai

jurist Antidiskrimineringsbyrån Stockholm Norr

Amadeu Batel

ordförande Antidiskrimineringsbyrån Stockholm Syd

Maria Hammarström

verksamhetsledare Antidiskrimineringsbyrån Sydost

Andie Stendin

utbildningsansvarig Antidiskrimineringsbyrån Uppsala

Olivia Novotny Bill

verksamhetsledare Antidiskrimineringsbyrån Uppsala

Sandra Isaksson

ordförande Byrån mot diskriminering i Östergötland

John Stauffer

chefjurist Civil Rights Defenders

Carl Alexander Lindman

verksamhetsansvarig och jurist Diskrimineringsbyrån Gävleborg

Amélie Poletti Lundström

verksamhetsansvarig Diskrimineringsbyrån Humanitas

Ulrika Wiborgh

verksamhetsledare Rättighetscentrum Dalarna

Sofie Johansson

verksamhetsledare Rättighetscentrum Halland

Stina Carlsson

verksamhetsledare och jurist Rättighetscentrum Norrbotten

Sara Eriksson

verksamhetsutvecklare och utbildare Rättighetscentrum Norrbotten

Jenny Saba Persson

verksamhetsledare Rättighetscentrum Norrbotten

Lisa Krutrök

jurist Rättighetscentrum Västerbotten

Admela Tafro

Örebro rättighetscenter

Caroline Daly

Örebro rättighetscenter

Visa mindre ▲

Vi som arbetar på antidiskrimineringsbyråer i Sverige ser många exempel i Tidöavtalet som riskerar att vara diskriminerande, hota arbete mot diskriminering samt gå till direkt attack mot internationella överenskommelser om mänskliga rättigheter. Vi ser allvarligt på många förslag i Tidöavtalet. Från att dra undan rätten till tolkar i sjukvården till att införa det godtyckliga uttrycket ”bristande vandel” som utvisningsgrund samt införa språkkrav för personal i äldreboenden.

Inte förenligt med Europarätten

Principen om icke-diskriminering är en förutsättning för att internationella och nationella bestämmelser om mänskliga fri- och rättigheter ska gälla för alla. En robust och omfattande diskrimineringsrätt till skydd för de mest utsatta är en viktig

måttstock på en rättsstats legitimitet. Diskrimineringslagen i Sverige har sitt ursprung i FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna från 1948. Deklarationen kom till som en direkt följd av andra världskrigets folkmord. I portalparagrafen fastslås alla människors lika värde och rättigheter.

Utformningen av den svenska diskrimineringslagen är en direkt produkt av europarättsliga åtaganden och är en konkretisering av internationella rättigheter som byggts upp under årtionden. Den svenska diskrimineringslagen tillkom år 2009 som en neutral rättighetslagstiftning, inte en skyddslagstiftning.

66

Vi ser allvarligt på många förslag i Tidöavtalet.

Diskrimineringslagen förbjuder kränkningar och negativ särbehandling utifrån de sju diskrimineringsgrunderna: etnisk tillhörighet, funktionsnedsättning, kön, könsöverskridande identitet eller uttryck, religion eller annan trosuppfattning, sexuell läggning och ålder. Diskrimineringsgrunderna slår fast de mänskliga rättigheterna och är grundade utifrån historiska lärdomar och samtida behov. De sju diskrimineringsgrunderna som finns i Sverige existerar även i enlighet med europarättsliga krav. Detta gör att ett avskaffande av diskrimineringslagen aldrig kan bli förenligt med Europarätten.

Värna icke-diskriminering

Allt eftersom både den individuella och den strukturella diskrimineringen har synliggjorts inom flera samhällsområden har diskrimineringsrätten i Sverige stärkts. Som ett exempel har diskrimineringsformen bristande tillgänglighet tillkommit år 2015 som ett komplement till diskrimineringsgrunden funktionsnedsättning. Vidare förstärktes lagen år 2017 med det lagstadgade kravet på aktiva åtgärder för att förebygga diskriminering i arbetslivet och i utbildningsområdet.

Vi antidiskrimineringsbyråer vittnar, tillsammans med funktionsrättsorganisationer och andra rättighetsorganisationer som dagligen tillämpar diskrimineringslagen, om att principen om icke-diskriminering behöver värnas nu mer än någonsin. Därtill ser vi att arbetet för att förebygga och motverka diskriminering kraftigt behöver intensifieras inom alla samhällsområden.

”Inte acceptabelt i en rättsstat”

I somras lämnade även ett antal remissinstanser svar på ett slutbetänkande om ett utökat skydd mot diskriminering. Nu i höst lägger regeringen i stället fram politiska förslag som underminerar de mänskliga rättigheterna och rättssäkerheten i Sverige.

Det är inte acceptabelt i en rättsstat, vi upprepar oss därför: En robust och omfattande diskrimineringsrätt till skydd för de mest utsatta är en viktig måttstock på en rättsstats legitimitet. Vi vänder oss därför till regeringen: Låt Sverige förbli en rättsstat som värnar om mänskliga rättigheter och rättssäkerheten – för alla.

 POLITIK PÅ ALLVAR

Få GRATIS nyheter och en daglig politisk överblick från Altinget

Registrera dig

Ja tack, jag vill gärna få nyhetsbrev från Altinget. Ni får kontakta mig via e-post eller telefon med information om de tjänster och verktyg som Altinget och Altinget-koncernen erbjuder, samt även inbjudningar till evenemang, erbjudanden om nätverk, nyhetsbrev eller liknande. Jag kan när som helst återkalla mitt samtycke. Mina personuppgifter behandlas i enlighet med vår personuppgiftspolicy.

SENASTE ARTIKLAR